

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzetta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 900

Letna naročnina L. 1.800

Letna inozemstvo L. 2.800

Poštno čekovni račun: šte. 24/12410

Leto XV. - Štev. 26 (748)

Gorica - četrtek 27. junija 1963 - Trst

Posamezna številka L. 40

Sv. oče Pavel VI. Življenjska pot novega papeža Pavla VI. po stopinjah Janeza XXIII.

V sredo, 19. junija, se je dopoldne zbralo 80 kardinalov v Sikstinski kapeli, kjer so prisostvovali sv. maši, ki jo je dekan kardinalskega kolegija Evgenij Tisserant daroval v čast Sv. Duhu kot pripravo na volitev novega poveljarja Cerkve. Po sv. maši so kardinali poslušali govor monsignorja Tondinija o papeževi volitvi. Popoldne so odšli v konklave. Dvakrat je dim naslednji četrtek po štirikratnih volitvah napovedal, da še ni nihče izvoljen. V petek, 21. junija, pa je po šestih volitvah najprej dim in potem prvi kardinal iz vrste diakonov, Ottaviani, iz lože cerkve sv. Petra stotisočim zbrane množice in vsemu svetu oznanil v latinskem jeziku: »Imamo papeža kardinala Janeza Krstnika Montinija, ki si je privzel ime Pavel VI.« Radio in televizija sta bliskovito raznesla veselo vest po vseh celinah sveta.

Veseli nad izvolitvijo novega papeža je po svetu splošno. Nekdo je izjavil, da najprej zato, ker ima Cerkev zopet svojega poveljarja, potem pa, ker bo nadaljeval z delom v smereh, ki jih je nakazal pokojni Janez XXIII. Katere so bile tiste smeri? Se preden se je začel konklave, jih je Janez Montini, tedaj še milanski nadškof in kardinal, takole opisal: Pokazal nam je, da je krščanska vera popolnoma sposobna duhovno dvigniti moderni svet; znal je narediti, da je bolj razumljiva vesoljnost Cerkve; bil je naklonjen »internacionalizaciji« Cerkve; izvršil je potrebne pogoje za sodelovanje škofov pri vladanju vse Cerkve; nosil je v svojem srcu željo in delal je z vsemi močmi za to, da bi dosegel edinstvo med kristjani; delal je za mir med narodi in družabnimi razredi, mir po vsej zemlji. Kardinal Montini se sprašuje, ali naj bi se ta pota v bodočnosti opustila, in odgovarja, da ne. Janez XXIII. ni pokazal teh smeri samo, da se jih spominjamo, ampak da po njih hodimo.

Izvoljen za papeža je v svoji prvi poslanici, ki jo je govoril preteklo soboto, 22. junija, vsemu svetu nakazal nekatere točke programa, ki ga bo skušal izvesti

v svoji odgovorni službi. Nadaljevati hoče delo svojih velikih prednikov: Pija XI., Pija XII. in zlasti Janeza XXIII., »ki je dal svetu zgled svoje posebne dobrote«. V času svojega kratkega, a po delih bogatega vladanja je znal pritegniti k sebi srca vseh ljudi s svojo trajno skrbjo in iskreno dobroto do vseh, ki so v kakšni stiski.

Prva skrb njegovega vladanja, pravi papež v svoji poslanici, bo nadaljevanje drugega vesoljnega cerkvenega zbora, na katerega gledajo z zaupanjem vsi ljudje dobre volje. Zanj hoče žrtvovati vse sile, ki mu jih je Bog dal, da bo katoliška Cerkev pritegnila k sebi vse ljudi. S tem prizadevanjem bo v zvezi delo za prenovitev zakonika cerkvenega prava. Na temelju socialnih okoliščin, ki so jih predniki izdali, se bo trudil za državljansko, družabno in mednarodno pravičnost v resnici, svobodi in medsebojnem spoštovanju pravic in dolžnosti. Z božjo pomočjo bo storil vse, kar bo v njegovi moči, da se ohrani velika dobrina miru med narodi. Ne gre samo za tisti mir, da ne bo več vojnega tekmovanja in oboroženih spopadov, marveč da ljudje sprejmejo mir kot red, ki ga hoče Bog, v medsebojnem razumevanju in medsebojni moči. Zato poziva vse ljudi, da se združijo v prizadevanju za mir. Končno pravi sv. oče, da bo z vso močjo nadaljeval delo za združitev vseh kristjanov, za edinstvo, za katero se je s tako gorečnostjo zavzemal Janez XXIII. in je zanjo daroval svoje življenje.

Koncil, reforma cerkvenega prava, delo za mir, za socialno pravičnost, za edinstvo med kristjani, to bodo veliki cilji prizadevanja Pavla VI. Njim hače »posvetiti vse svoje moči«.

Dolžnost nas vseh je, da z molitvijo in žrtvami pomagamo, da se bodo njegovi načrti uresničili. Prosimo moramo Boga, da podeli sv. očetu zdravja in moči, da bo mogel veliko narediti za te cilje, od katerih bo imel koristi ves človeški rod.

Janez Krstnik Montini je bil rojen 23. septembra 1897 v Concessio v pokrajini Brescia kot sin dr. Jurija Montinija in Judite Alghisi. Njegov oče je bil po poklicu odvetnik, ki ni samo izpovedoval krščanskega prepričanja, ampak je dosledno po veri tudi deloval in živel. Dolga leta je bil pri vodstvu katoliških organizacij v Brescii, 25 let je urejeval krajevni list »Il Cittadino«, bil je občinski in pokrajinski svetovavec ter poslanec v parlamentu za katoliško stranko »Il Partito Popolare«. Nič manj ni bila delavna in goreča Judita Alghisi. Bila je vzorna krščanska mati, ki je delovala tudi javno pri apostolskem delu kot predsednica »Katoliških žena« v Brescii.

Prvo sv. obhajilo in sv. birmo je Janez prejel devet let star. Osnovno in nižjo srednjo šolo je obiskoval v Brescii v jezuitskem zavodu Cesare Arici. Zaradi šibkega zdravja ni mogel nadaljevati študijev na višji gimnaziji in je zato študiral privatno. Leta 1916 je napravil maturo. Obiskoval je nato dve leti kot zunanji slušatelj predavanja v semenišču v Brescii, 21. novembra 1919 pa je vstopil v bogoslovno semenišče.

Posvečen je bil v duhovnika 29. maja 1920 v stolni cerkvi v Brescii. Še isto leto ga je škof poslal v Rim v lombardsko semenišče. Vpisal se je na modroslovno fakulteto papeške univerze Gregoriana. Istočasno je obiskoval predavanja na državni univerzi na slovstveni fakulteti. Naslednje leto ga je tedanji substitut papeškega Državnega tajništva msgr. Pizzardo, še tedaj živeči kardinal, poklical na cerkveni diplomatski zavod (Accademia Ecclesiastica). Vpisal se je tedaj na fakulteto cerkvenega prava na papeški univerzi Gregoriana. Za nekaj mesecev je moral študij prekiniti, ko je bil v maju poslan na apostolsko nunciaturo na Poljsko. V jeseni istega leta se je vrnil v Rim in je študije nadaljeval. V oktobru leta 1924 je vstopil v službo pri vatikanskem Državnem tajništvu, kjer je ostal nepretrgano trideset let.

Takoj po gimnazijski maturi se je začel zanimati za organiziranje katoliških akademikov. Poleg svoje službe pri Državnem tajništvu je deloval pri FUCI (Federazione Universitaria Cattolica Italiana), katoliški akciji med vseučilišniki, pri kateri je bil cerkveni asistent skoraj deset let, najprej za rimsko sekcijo in potem za vso Italijo. Dajal je pobude za versko, kulturno in dobrodelno delovanje med akademiki. Vzgojila se je med njimi elita, ki je pozneje dala pobudo za ustanovitev Katoliške akcije izobražencev (Movimento Laureati di Azione Cattolica). Vodil je Vincencijevo konferenco akademikov in pozneje katoliških izobražencev, ki so tedensko obiskovali najbolj zapuščene in revne predele Rima.

Na njegovo pobudo se je ustanovila katoliška založba »Studium« in se je prenovila in bolj razširila revija »Studium«, glasilo Katoliške akcije izobražencev. Napisal je knjižice »La via di Cristo«, »Introduzione allo studio di Cristo« in »Coscienza universitaria«.

Zaradi vedno večjih obveznosti pri Državnem tajništvu je moral leta 1933 odložiti delo pri FUCI in se bolj posvetiti svoji službi. Dve leti prej je začel poučevati na papeški diplomatski šoli Acca-

demia Ecclesiastica zgodovino papeške diplomacije. V Državnem tajništvu je deloval skoro deset let pod kardinalom Pacellijem, ki je leta 1939 zasedel Petrovo stoličo. Do leta 1944 je bil pod državnim tajnikom kardinalom Maglionijem. Po njegovi smrti sta msgr. Tardini in Montini do leta 1952 kot državna podtajnika vodila oddelka za redne in izredne cerkvene zadeve. Leta 1953 ju je Pij XII. hotel imenovati za kardinala, a sta ga oba prosila, naj odstopi od te namere.

Dne 3. novembra 1954 je prejel imenovanje za nadškofa v Milanu. V znak posebne naklonjenosti ga je hotel papež sam posvetiti v škofa, pa tega ni mogel storiti zaradi bolezni. Pisal pa mu je ob tisti priliki pismo, v katerem hvali njegove sposobnosti, gorečnost in iskreno pobožnost. Zaradi velikih izkušenj, ki si jih je pridobil v dosedanjih službah, ga ima za najsposobnejšega duhovnega pastirja milanske nadškofije.

Novi milanski nadškof si je izbral za geslo besede: »V imenu Gospodovem«. Dne 6. januarja 1955 je slovesno prišel v milansko stolnico. Kmalu je pokazal, da hoče vršiti dušno pastirstvo na globok in moderen način. Njegova prva skrb je bila, da pregleda in obišče vse župnije svoje velike ško-

fije. Takoj je začel s pripravi na veliki misijon, ki se je vršil v mestu od 5. do 24. novembra leta 1957. Skupaj z drugimi misijonarji je tudi sam govoril po cerkvah, šolah, tovarnah, bolnišnicah, kaznilnicah.

Ustanovil je pri škofijski kuriji poseben urad, ki se je bavil s študijem, kako na moderen in uspešen način oznanjati evangelij, dalje drug urad, ki se je zanimal za dušno pastirstvo med novimi naseljenci v mestu; ustanovil je poseben urad za socialno pomoč. Ustanovil je društvo, ki je skrbelo za pomoč tistim, ki so odslužili kazni po zaporih. Vzdrževal je vse mogoče zveze z delavskim svetom. Skrbel je za verski in katoliški tisk. Nastala je tako »Akademija sv. Karla« za razna kulturna vprašanja. Pobude je dajal tudi za misijonsko delo. Milanska nadškofija je ustanovila poseben misijon v Karibi v južni Rodeziji, ki ga je nadškof Montini enkrat osebno obiskal.

Po štirih letih intenzivnega dušnopastirskega delovanja ga je papež Janez XXIII. imenoval za kardinala v priznanje njegovega velikega dela v korist katoliške Cerkve. Dne 21. junija ji bil izvoljen za papeža. Slovesno ga bodo kronali v nedeljo 30. junija na trgu pred baziliko sv. Petra.

Pot se mora nadaljevati Kardinal Montini o Janezu XXIII.

Nekdanji kardinal Giovanni Battista Montini, sedanjí papež Pavel VI., je spominu umrlega papeža Janeza XXIII. posvetil besede, ki prikazujejo lik njegove velike osebnosti, a ki obenem že razodevajo smernice, po katerih bo hodil novo izvoljeni papež:

»Vse se je že povedalo o osebnosti umrlega papeža: o njegovi prirojeni preprostosti, o njegovi prijaznosti, o njegovi globoki in resnični duhovnosti. In vse se je tudi že povedalo o njegovem izrednem delu, ki ga je približalo narodom, o njegovih dveh enciklikah, o vesoljnem cerkvenem zboru. In vendar bi bilo treba še toliko povedati in razmišljati o tem papežu. Iskati bi bilo treba razloge za tako resnično in množično objokovanje njegove osebe.

Vsako izmed nas je začutil privlačenje do tega moža, in je razumel, da simpatija, ki ga je obkrožala, ni bila laž, ni bilo navdušenje mode: to je bila tajnost, ki se nam je razodevala, bila je skrivnost, ki nas je obdajala.

On nam je dal vzoren nauk, redek in težak: učiti je treba resnico z ljubeznijo; pokazal nam je, da resnica ne loči ljudi in ne vžiga v njih dušah polemik in kontrapostov, temveč jih vabi k enotnosti misli, jih vodi s pastoralno skrbjo, vpliva v duše veselje po osvojitvi bratstva in božjega življenja. To smo že vedeli, ali On nam je dal upanje in vero, nam obljubil izpolnitev teh želja.

Papež Janez XXIII. nam je nudil drugo perspektivo. Kadar gledamo njegov grob, vemo, da dediščina tega velikega papeža ne more biti zaprta v tem grobu, da je smrt ne more zadušiti. To nas naveda, da ne opisujemo več njegove preteklosti, temveč da pred-

videvamo bodočnost, ki nam jo je on začrtal. Kaj zapušča Janez XXIII. Cerkev in svetu, ki ne bosta umrla z njim?

Težka je umetnost preroštva; toda v tem trenutku postane preroštvo božje pred obljubami, ki nam jih je dal papež, katerega objokujemo. Janez XXIII. je začrtal smernice na naši poti; ni dovolj, da se teh smernic samo spominjamo, temveč moramo po njih hoditi.

Pokazal nam je globoko sposobnost krščanske vere, ki naj duhovno obogati moderni svet. Na-

Brzjavka sv. očetu Pavlu VI.

Kakor je bilo sklenjeno na seji SKPD v Gorici, smo sv. očetu Pavlu VI. poslali pozdravno brzjavko, ki se glasi:

»Ko sprejemate nasledstvo Janeza XXIII. in drugih prednikov na tronu sv. Petra, izražamo Vaši Svetosti globoko vdanost in obljublamo goreče molitve, da boste mogli uspešno nadaljevati delo za mir in bratstvo med vsemi narodi v imenu Kristusa Jezusa.«

Slovenske katoliške organizacije
goriške nadškofije

pravil je, da je univerzalnost katoliške Cerkve postala bolj razumljiva. Trudil se je in je posvetil vse svoje moči za enotnost Cerkve, za mir med narodi in med družbenimi sloji, za državljanski mir na vsej zemlji.

Ali naj zapustimo pot, ki nam jo je za bodočnost začrtal papež Janez XXIII.? Upati moramo, da ne. Zvestoba do velikih naukov njegovega papeževanja bo nadaljevanje njegovega spomina in njegove slave; samo tako bomo čutili še naprej njegovo očetovsko prisotnost.«

KRŠČANSKI NAUK

Naše duševne sposobnosti

Nekega dne je povedal Jezus priliko o gospodarju, ki je šel na tuje in je svojim služabnikom izročil v oskrbo svoje premoženje. Tisti, ki je prejel 5 talentov, je z njimi kupčeval in je pridobil še 5 drugih. Prav tako je tudi tisti, ki je prejel 2 talenta, pridobil še druga dva. Tisti pa, ki je prejel samo enega, je šel, izkopal zemljo in je denar svojega gospodarja skril. — Ko se je gospodar vrnil in napravil s svojimi služabniki račun, je dobri služabnika poplačal, lenega pa kaznoval. (Gl. Mat 25, 14-30)

Se bolj kot zmožnosti našega telesa moramo ceniti dušne zmožnosti, ki so: razum, volja, spomin in čustva (n. pr. žalost, veselje itd.). To so zelo dragoceni darovi božji in so namenjeni samo človeku na tem svetu.

Za duševne sposobnosti moramo biti Bogu zelo hvaležni, moramo jih razvijati in pravilno uporabljati. Zato moramo radi hoditi v šolo, se pridno učiti in si bistrati razum in spomina krotiti in krepiti voljo. S tem se vestno pripravljamo za življenje. Naše srce mora biti sprejemljivo za vse resnično, dobro in lepo. Radi poslušajmo nauke svojih vzgojiteljev in posnemajmo samo zgledne dobrih in vzornih ljudi.

Kdor svoje duševne zmožnosti iz lenobe ali lahkomišelnosti zanemarija in jih ne razvija, greši. S tem zaničuje božje darove in bo sam kriv, če bo svojo življenjsko nalogo slabo izpolnil.

APOSTOL PAVEL

PAVEL, apostol, je največji misijonar vseh časov in najznamenitejša osebnost apostolskih časov. Po telesu je bil majhen in bolehen, po duhu in delu pravi orjak. Bil je mož, ki ni poznal strahu, ne ovir, ne bolečin, ko je šel za Kristusa in za Cerkev. Boril se je za svoj narod in hudo ga je bolelo, ko je videl, da se ta noče oprijeti Kristusa. A ni bilo moča, ki bi s tako ljubeznijo in s takim zanosom delal, kakor svet Pavel, da bi vsi narodi sveta, brez izjeme, priznali Kristusa za Boga in človeka in da bi se vsako koleno upognilo pred nebeskim Očetom in Stvarnikom. Za vse to so jasno potrdilo njegovo delo, njegova mučeniška smrt pod cesarjem Neronom in njegovih 14 pisem ali listov, ki zavzemajo med knjigami svetega pisma nove zaveze častno mesto in so še vedno neizčrpen vir katoliške teologije.

Pavel je bil Jud, a ne iz Palestine ampak iz Tarsusa. Nekaj časa je študiral na visoki šoli pri Jeruzalemskem templju, kjer mu je bil za učitelja znani Gamaliel. Ni znan, če je poznal Kristusa. Gotovo pa je, da je začel kristjane preganjati. Ob neki priliki, ko je šel v Damask, da bi tam opravil s kristjani, ga je, lahko

bi rekli, zadela milost božja. Ta dogodek, ki ga brez vere v Boga ne moremo razložiti, je pomenil začetek njegovega spreobrnjenja. V Damasku se je dal krstiti, se umaknil v Tarsus in za nekaj let v puščavo. Po teh preizkušnjah je šel v Jeruzalem, kjer so ga apostoli sprejeli za svojega sodelavca. Kakor je bil prej zagrozen preganjavec Cerkev, tako je sedaj postal njen največji apostol.

Znana so njegova štiri misijonska potovanja, pri katerih je prehodil vso Malo Azijo tja do Grčije s Solunom, Korintom in Atenami. Po četrtem potovanju so ga na pritisk Judov rimske oblasti v Jeruzalemu prijele. Po daljšem zaporu bi moral pred sodišče, a da se je temu izmaknil, je kot rimski državljani zahteval, da ga sodi cesarsko sodišče v Rimu. Tako je prišel v Rim kot jetnik. Med potjo se je ustavil na Malti. In katoliški svet je leta 1960 praznoval 1900-letnico Pavlovega obiska na Malti. V Rimu so ga kmalu izpustili in verjetno je šel potem v Španijo. Mučeniška smrt ga je dohitela v Rimu leta 67. Obglavili so ga na kraju, kjer je sedaj samostan »Tre Fontane«. Njegov grob pa je v cerkvi »San Paolo Fuori le Mura«.

Msgr. R. KLINEC:

Ob 400-letnici Marijinih družb

Med raznimi jubilejnimi proslavami obhajamo letos tudi 400-letnico ustanovitve jezuitskih Marijinih družb, tako pomembnih za prerod krščanskega življenja med Slovenci. Marijine kongregacije so se razvetele tudi med primorskimi Slovenci na Goriškem in na Tržaškem in so v lepi meri prispevale, da se naše ljudstvo upravičeno proglasa, da je Marijino ljudstvo. In tudi danes deluje med zamejskimi Slovenci nekaj močnih in žilavih Marijinih družb, ki imajo častno nalogo, da hranijo za bodoče čase živo vejo Marijinih družb, neugasni ogenj Marijine ljubezni, kvas prihodnosti. Idejni temelji Marijinih družb in životvorna sila, ki jih navdihuje, nas navdajajo z gotovostjo, da pride dan, ko bodo med slovenskim ljudstvom spet zmoglavno zaplapolali prapori Marijinih družb, žive priče ponovno vzpostavljenega Marijinega kraljestva med nami.

Odkar je Marija izrekla preroško napoved: »Glej, odslej me bodo blagorovali vsi narodi!«, se je Marijino češčenje vedno bolj utrjevalo in širilo. Na vsako verujočo dušo so izvajale neizrazno privlačno silo besede, ki jih Cerkev pripisuje Mariji: »Jaz sem mati svete ljubezni in strahu in spoznanja in svetega upanja. Pri meni je vsa milost življenja in resnice, pri meni vse upanje življenja in kreposti.« Duše, ki se jim je razodela skrivnost Marijinega poslanstva v odrešenem svetu, so se ji velikodušno posvetile in so živo čutile, da kar koli storijo za Marijo, je premalo in zdaleč nezadostno. Hotele bi, da bi se ves svet vnel v ljubezni do Marije, da bi se ji vsa srca klanjala v otroški vdanosti, da bi vsi postali goreči Marijini častivci, ki bi skupno v zboru, enoglasno Marijo proslavljali in posnemali. Iz te gorečnosti za Marijino čast je vzklila misel, naj se osnujejo zveze Marijinih častivcev, ureje-

ne organizacije Marijinih otrok, ki jim pravimo Marijine družbe ali Marijine kongregacije.

KAJ SO MARIJINE DRUŽBE

Marijine družbe so verske organizacije, ki gojijo v svojih članih ljubezen in pobožnost do Marije in ki pospešujejo posvečenje članov, njihov apostolat za zveličanje bližnjega in za obrambo kat. Cerkev pred napadi sovražnikov.

V teku stoletij je bilo Marijino češčenje vedno zelo razširjeno. Nastale so razne družbe Marijinih častivcev, kot »Družbe Device Marije« (Collegia Virginis Mariae), »Družbe Marijinih hčera«, »Družbe brezmi. Device Marije« ali »Družba otrok Brezmadežne«. Med vsemi temi marijanskimi organizacijami pa so posebno važne Marijine družbe, ki jih je ustanovila Družba Jezusova.

Prva taka Marijina družba je nastala leta 1563 — točno pred 400 leti — v jezuitskem zavodu v Rimu. Flamski jezuit p. Janez Leunis, profesor prvega razreda, je po končanem pouku pridržal v razredu najboljše dijake in jih vnel za krepitvo življenja in za pridno študiranje. Naradili so si oltarček, pred njim skupno molili, brali iz nabožne knjige in poslušali patrove nagovore. Zastavili so si namen, »napredovati v pobožnosti in znanju«. Ker so kongreganti tekmovali v zglednem življenju, so se jim pridruževali še drugi dijaki, tako da jih je bilo naslednje leto že 70. Začeli so se zbirati v zavodski kapeli, in ker je ta bila posvečena Marijine-mu oznanjenju, se je združenje začelo imenovati Marijina družba ali tudi kongregacija Marijinega oznanjenja. Častni uspehi, ki so jih kongreganti imeli v šoli in v napredovanju krščanske popolnosti, so zanesli zamisel Marijinih družb

Praznik sv. Cirila in Metoda na Padričah

SV. BRATA CIRIL IN METOD MED MORAVANI

Kot je že bilo večkrat javljeno, se bomo v nedeljo 7. julija popoldne ob štirih zbrali na Padričah v hrastovi senci in bomo tam primerno proslavili 1100-letnico prihoda svetih bratov Cirila in Metoda med slovanski svet.

V zvezi s pripravami smo se obrnili na bazoviškega g. župnika, ki nam je na stavljena vprašanja takole odgovoril.

Kako to, da bo ta proslava v vaši župniji, in sicer na Padričah?

V naši župniji, in sicer na Padričah je edina cerkev, ki je na Tržaškem posvečena tema dvema apostoloma. Iz tega razloga se nam je zdela primerno, da se ta proslava vrši na Padričah.

Pa se vam ne zdi, da je cerkev malo premajhna, da bi lahko sprejela poleg Padričarjev še druge?

Gotovo, da je cerkev na Padričah premajhna. Se za same Padričarje je pretesna, če bi vsi prišli, kaj šele če bo prišlo veliko ljudi iz mesta in okolice. Napovedani so tudi Goričani. Ves program bo v hrastovem gaju poleg vasi. Med vasjo in avtocesto. Tam smo našli primeren prostor,

kjer je dovolj sence, ni ropota in mi ne bomo nikogar motili, nas pa prav tako nihče.

Vidim, da popravljate tudi cerkvico na Padričah.

Res je. Morali smo se lotiti tega potrebnega dela. Ker je letos Cirilmetodov jubilej, smo prišli za delo. Cerkev bomo olepšali zunaj in znotraj. Dejansko bodo ostale samo stene, vse drugo pa bo prenovljeno. Naprosili smo slikarja Toneta Kralja, ki je napravil načrt za temeljito obnovo cerkve. Nadejamo se, da bo cerkev do bila zares novo mladostno sliko.

Kakšen pa bo program proslave?

Program bo obsegal dva dela: verskega in kulturnega. Najprej bo naš letošnji novomašnik g. Vončina opravil na prostem sveto mašo, med katero bo primerna pridiga o pomenu praznika. Nato pa bo kulturni spored, na katerem bodo nastopili združeni cerkveni pevski zbori s Tržaškega, govori, deklaracije in dramski prizori o svetih bratih.

Rekli ste, da bodo nastopili združeni cerkveni pevski zbori, mislite to na zbor vaših župnij?

Računam tudi na pevce bazoviške župnije. Toda združeni cerkveni pevski zbori bodo prišli iz vseh mestnih in okoliških župnij. Računam na 200 pevcev. Ti bodo peli delno pri maši, nato pa na kulturnem delu proslave. Nastopili pa bodo tudi Goričani. Velikostno petje med mašo in na akademiji bo osrednja točka programa.

Navodilo: Iz Trsta vozijo na Padriče avtobusi vsake pol ure z avtobusne postaje. Ob Fernetičev pa preko Opčin. Trebč na Padriče pa ob 13.40, 14.05, 15.00, 15.30, in 15.50.

Flos florum - Pavel VI.

Znamenite Malahijeve prerokbe napovedujejo o sedanjem papežu Pavlu VI., da bo »flos florum«, to je cvetica cvetic. Toda kdo je ta Malahija in kakšno vrednost imajo njegove prerokbe?

Sv. Malahija se je rodil v Armaghju na Irskem leta 1094. Bil je opat samostana v Bangorju, škof v Comorju in primas Irske. Odpovedal se je vsem dostojanstvom in prispel v Rim, da obvesti papeža Inocenca II. o položaju v svoji domovini, kjer je katoličanom pretila nevarnost razkola. Papež ni sprejel njegove odpovedi, marveč ga je poslal na Irsko kot svojega legata. Malahija je z inteligenco izvedel meniško reformo in odpotoval leta 1148 znova proti

za rodno in iskreno ljubezni do Marije, dokler ni bila l. 1773 razpuščena Družba Jezusova in zaprte vse jezuitske ustanove v Gorici. Ker ni bilo več jezuitov, so Marijine družbe hiral, dokler jih ni l. 1783 zatrl cesar Jožef II.

Jožefinska vihra je pokončala vse cerkvene organizacije: kongregacije, bratovščine, tretje redove. Nastopila je doba mrtvila in le polagoma so se verske družbe obujale k življenju. Moralo je preteči celih 90 let, da so se v Gorici spet osnovali Marijine družbe.

Bilo je leto 1873. Skupina vernih Gori-

Rimu, toda je na poti v Chiaravalle umrl dne 2. novembra 1148. V življenju je bil duhovni vodja svoje domovine. Po njegovi smrti je svet Bernard napisal dva govora o njem. Stirideset let kasneje, 6. julija 1190, ga je Klemen III. proglasil za svetnika.

Leta 1595 so bile objavljene pod njegovim imenom nekatere slovite prerokbe o nasledovanju v rimskem pontifikatu, od Celestina II. (leta 1143) do zadnjega papeža in konca sveta. Te prerokbe nimajo nobenega zgodovinskega kriterija in se tičejo papežev in protipapežev. Prerokbe obstajajo v navedbi nekega gesla ali skrivnostnega naslova za vsakega papeža. Te prerokbe ne vzdržijo nobene kritike, ne zunanje ne notranje. Predvsem to potrjuje dejstvo, da so prišle na dan šele 450 let po smrti Malahije. Ne obstaja tudi noben rokopis ne noben zunanji dokaz o pristnosti tega dela. Da imajo te prerokbe apokrifni značaj, jasno kaže notranja analiza. Od 112 gesel za prvih 74 papežev je jasno videti prilagoditev gesla papežu, ki je bil takrat že znan. Od 75. papeža dalje, ki je bil Gregorij XIV., pa so gesla vedno bolj temna in skrivnostna ter izredno splošna. Nepristano se ponavljajo splošne besede kot križ, luč in apostolska vrnja. Geslo, ki je bilo določeno v Malahijevih prerokbah za papeža Janeza XXIII., je bilo pastor et nauta, to je čreda in Petrova ladja, to je Cerkev. Moramo poudariti, da je imel v svojem grbu prav ta znamenja ne kardinal Roncalli, ki je bil izvoljen za papeža, marveč neki drug kardinal. Po teh Malahijevih prerokbah naj bi bilo samo še pet papežev do konca sveta.

Ta, ki so ga izvolili sedaj, naj bi imel gesto »flos florum«, cvetica cvetic, njegov naslednik »De medietate lunae«, od središča lune, njegov naslednik »De labore solis«, iz navora sonca, nadaljnji »Gloria olivae«, ponos oljke. Zadnji papež naj bi se imenoval Peter II., pasel naj bi Gospodo čredo sredi strašnih nadlog. Doživel naj bi uničenje Rima, konec sveta in poslednjo sodbo.

Kako to, da je to očitno apokrifno in potvorbno delo ostalo pri življenju? Cloveška narava ljubi skrivnost, še posebej če se ta skrivnost tiče konca sveta. K temu moramo dodati še izredno spretnost avtorja. Njegova gesla so splošna, nejasna, toda sugestivna, rabi mnogo lepih poetičnih besed. O tem delu lahko samo rečemo, da je potvorbno in da ga je izdal neznan avtor. Objavljeno je bilo prvič v Lignum vitae benediktinskega meniha Arnolda Wyona v Benetkah leta 1595.

čank, ki se je skupno z grofco Matildo Coronini zbirala pri šolskih sestrah, je sklenila, da se na poseben način posveti Mariji. Bogoslovni profesor dr. Evgen Vallussi je dne 2. febr. 1873 zanje ustanovil »Pobožno družbo Marijinih hčera« in jo priključil glavni rimski kongregaciji. Marijine hčere so se sprva zbirale v kapeli šolskih sester, nato v cerkvi sv. Družine v zavodu Contavalle na Gradu in končno v cerkvi Brezmadežne. Ta ital. Marijina družba še živi in letos obhaja 90-letnico svojega obstoja.

(se nadaljuje)

Nova italijanska vlada

Po odklonitvi poslanca Mora je predsednik republike Segni povelil mandat za sestavo nove vlade predsedniku poslanske zbornice Leone-ju. Ta se je vrgel takoj na delo in po kratkih posvetovanjih z različnimi političnimi voditelji sestavil novo vlado, ki bo le prehodnega značaja, dokler se ne razčistijo odnosi med strankami, ki bi po prvotnih načrtih morale podpirati vlado. Besedo imajo kot znano Nennijevi socialisti, ki so v zadnjem trenutku odpovedali programski in politični sporazum, ki ga je dosegel tajnik Nenni z ostalimi demokratičnimi strankami (KD, PSDI, PRI).

Novo vlado sestavljajo samo demokratski ministri, ker je to enobarbna vlada. Večina ministrov iz prejšnje Fanfanijeve vlade je ostala na svojem mestu, le nekatere so nadomestili novi ljudje. Ministrstva so takole razdeljena: ministrski predsednik je Giovanni Leone, podpredsednik in zunanji

minister je ostal Attilio Piccioni, minister za notranje zadeve Rumor, za pravosodje Bosco, za proračun Medici, za finance Martinelli, zakladni minister je Colombo, za obrambo Andreotti, za šolstvo Gui, javna dela Sullo, kmetijstvo Mattarella. Ostali ministri za promet, pošto, industrijo, za delo, zunanjo trgovino, trgovinsko mornarico in turizem pa so Corbellini, Russo, Togni, Delle Fave, Trabucchi, Jervolino in Folchi.

Nova vlada se bo predstavila parlamentu za zaupnico danes ali jutri v petek.

V sredo je poslanska zbornica izvolila novega predsednika; izvoljen je bil kršč. demokrat Bucciarelli Ducci.

Voditelji raznih strank se medtem pripravljajo, kakšno stališče bodo zavzeli do Leone-jeve vlade. Le komunisti so doslej že izjavili, da bodo glasovali proti, medtem ko se bodo socialisti verjetno vzdržali.

KNJIŽICA

»Naša učiteljica sv. Ciril in Metod«

V vrsti Knjižice je za praznik sv. Cirila in Metoda (7. julija) izšla lepo opremljena Knjižica o sv. bratih Cirilu in Metodu ob 1100-letnem jubileju njihove prihoda na apostolsko delo med Slovane. Mnogi spisi in proslave v čast slovanskima apostoloma v letošnjem letu pričajo, da je njuna dediščina živa in da je seme, ki sta ga vsejala, obrodilo obilen sad.

Knjižico je napisal salezijanski duhovnik dr. Stanko Kahné, tajnik salezijanske mednarodne univerze v Rimu, strnjeno, toplo in zanimivo. Takoj je vidno, da je piscu snov pri srcu in da se že dalj časa vanjo pogloblja. V glavnem se naslanja na spise našega najboljšega strokovnjaka za cirilmetodijska vprašanja dr. Franca Grivca, to in ono pa povzema tudi po drugih virih (n. pr. letnica Metodovega rojstva in škofstvo sv. Cirila).

Prav bi bilo, da dr. Kahné, ki je doktoriral na Vzhodnem inštitutu v Rimu, ne bi ostal pri tej Knjižici, temveč bi kaj več pisal o podobnih vprašanjih. Le na lepoto slovenskega jezika bi moral pri tem nekoliko bolj paziti.

Knjižica »Naša učiteljica sv. Ciril in Metod« bi morala prodrati med vse slovenske družine. In vsakdo bi iz nje moral povleči praktične zaključke, ki so: skrb za temeljitejšo poznanje sv. bratov in njihovega dela, nadaljevanje njihovega apostolata in posebno večja zavzetost za cerkveno zedinjenje s pravoslavnimi slovanskimi brati.

Stanko Janežič

Sožalja družini pokojnega papeža

Družina pokojnega svetega očeta v vasi Sotto il Monte pri Bergamu, kjer živijo trije papeževi bratje, je prejela 2 tisoč sožalnih pisem in telegramov. Telegrami so poslali iz Francije, Nemčije, Anglije, Španije, Poljske, Turčije, Abesinije, Indije in Nove Zelandije. Pisma so poslali iz bolnišnice in iz vsakovrstnih šol. Sožalje je poslala tudi belgijska kraljica, ki se kmečki družini zahvaljuje, da je svetu dala takega sina.

Kennedy v Evropi

Kot že najavljeno, je ameriški predsednik Kennedy prispel v nedeljo na dvanajstdnevni obisk v Evropi. Namen njegovega bivanja v Evropi je posvetovati se s svojimi zavezniki o perečih mednarodnih problemih kot so razorožitev, obramba, nemško odnosno berlinsko vprašanje.

Prva postaja Kennedyjevega obiska je bila Zahodna Nemčija. Na letališču ga je pričakal sam kancler Adenauer, s katerim sta se potem ob mimohodu številnega prebivalstva peljala v Bonn, kjer so se vršili potem uradni razgovori. Poročajo, da je visokega ameriškega gosta navdušeno pozdravilo preko milijon ljudi.

Med svojim kratkim nagovorom je predsednik Kennedy dejal, da je obramba svobodnega sveta nedeljiva: »Napad na vaše ozemlje, pomeni napad na našo državo (ZDA).« — V sredo pa se je ameriški predsednik podal v zapadni Berlin, da tudi tam formalno potrdi pravice zahodnih zaveznikov,

SPORAZUM O ZVEZI MED BELO HIŠO IN KREMLJEM

Sredi prejšnjega tedna so v Ženevi podpisali sporazum o neposredni telegrafski in radiotelegrafski zvezi med Washingtonom in Moskvo, o kateri so diplomati že dalj časa razpravljali. Sporazum sta podpisala načelnika ameriške in sovjetske delegacije na razorožitveni konferenci 17 držav v Ženevi. Telegrafska zveza bo šla po posebnem kablju preko Helzinkija, Kopenhage in Londona, radiotelegrafska pa preko Tangerja (Severna Afrika).

Omenjeni sporazum sta Amerika in Sovjetska zveza sprejeli zato, da bi se zavarovali pred nevarnostjo tako zvane »vojne po pomoti«.

Cerkveno zedinjenje in vzhodni menihi

AMERIŠKI JEZUIT JE NAŠEL NA KAROLIJI GLOBOKO DUHOVNO ŽIVLJENJE, A ODKRIL PODOBNO STALIŠČE GLEDE ZEDINJENJA

Povedal mi je, da je bil prišel na Atos leta 1935, potem ko je zamen iskal notranjo srečo med ljudmi in na potovanjih. Oče Nikon je eden redkih izobraženih menihov, ki se stalno trudi za intelektualno rast. Ko sva se v razgovoru dotaknila možnosti zedinjenja, je dejal: »Moj dragi, to je popolnoma nemogoče!« Ko sem mu omenil, da dogmatično ni nobenih nepremostljivih razlik med nami, je ugovarjal: »Gre pri tem za več kot samo za verske resnice in besedilo. Med nami in vami je razlika v življenju in v različnem gledanju na Boga. Pravoslavni se ne morejo nikoli zediniti z rimsko Cerkvijo.«

Drugo jutro sem se odpravil na pot v pravo Karolijo. Ko sem previdno stopal po stezi, sem opazil pred seboj meniha, ki se je urno spuščal z vrha navzdol, s svečnjem pločevine na hrbtu. Dolgi rde-

ki jih imajo v bivši nemški prestolnici. Kennedy je drugi ameriški predsednik, ki je po drugi svetovni vojni obiskal Berlin. Prej je to storil samo predsednik Truman. Nadaljnje etape njegovega obiska so: »London, Bruselj, Dublin (Irski) ter Rim. Tu se bo 2. julija sestal tudi z novim papežem Pavlom VI.

Hruščev je na Kennedyjev obisk odgovoril s tem, da je takoj napovedal tudi svoj obisk v vzhodnem Berlinu. Prispel bo dva dni za Kennedyjevim v petek.

Še nekaj o tabornikih in taborništvu

Prejeli smo in objavljamo:

»Vaš odgovor na vprašanje o tabornikih je bil zelo potreben. Potrdil mi je sumnjo, ki sem jo imela o tej organizaciji. Tudi v naši vasi so namreč začeli delovati taborniki. Neki dijaki, ki je gojenec Dijaškega doma, je zbiral mlade fante na rednih sestankih, kjer jih je navduševal za taborništvo. Tudi moj sin je bil nekajkrat navzoč in mi je potem doma pripovedoval, o čem so govorili: kako da je lepo pri tabornikih; da taborijo tudi ponoči; da se učijo iskati sled in podobno. Zadnjič pa je prišel z novico, da so povabili navzoče na taborjenje v Jugoslavijo in da naj si nabavijo uniformo ter me prosil, da mu dovolim. Oklevala sem, ker nisem poznala te organizacije: preden pa bi kakoli organizaciji izročila svojega sina, bi pa le morala vedeti, kakšne cilje in namene ima tista organizacija. Vedela sem le, da je oče tistega, ki je zbiral fante, znan socialist in pristaš materialističnega svetovnega nazora.

Sum je vzbujalo tudi, ker mi ni sin nikdar poročal, da bi kaj govorili o veri, Bogu, cerkvi itd., pač pa je povedal, da

se je govorilo proti Katol. glasu.

Oklevala sem torej, da bi mu dala dovoljenje. Vaš odgovor pa mi je odprl oči: otroka ne bom pustila med tabornike in na njihovo taborjenje.«

Hvaležna mati

Iz nekega drugega dopisa, v katerem nekdo poroča o delovanju tabornikov, objavljamo tole:

»... Propaganda za vpis med tabornike se je zlasti povečala proti koncu šolskega leta. Predvsem pa so vabili na taborjenje, ki bo baje v Jugoslaviji. Toda tisti, ki je najbolj vabil in včasih tudi v šolo prišel kar v uniformi (v sraciji in z znakom), je gojenec Dijaškega doma in zelo »zrel« v nespodobnem in umazanem govorjenju. Mojemu sinu je n. pr. ta dijak dal listek, na katerem je bilo napisano grdo bogokletno in pornografsko besedilo v verzih. Ko sem dijaka vprašal, kje je to umazano dobil, je povedal, kje se je je naučil...

Neko dekle, dijakinja, ki je bila na taborjenju s taborniki, se je vrnila vsa razočarana ni je rekla, da ne bo nikdar več šla z njimi, ker je bilo toliko grdega obnašanja in nesramnega govorjenja...«

treba venomer moliti. Kmalu smo bili sredi živahnega razgovora o bogoslovju in pri tem o razlikah med pravoslavnimi in katolički. Ponovila sta mi glavne očitke, ki sem jih bil slišal že prej pri tolkih grških menihih, češ, da so katoličani spremeni veroučitev z dostavkom, da Sv. Duh izhaja iz Očeta in Sina. Dalje da katoličani ne ubogajo Kristusa, ki je zapovedal uživanje Njegove Krvi, a katoličani prejema Jo Evharistijo le pod eno podobo. Ni bilo prijetno poslušati te očitke, a samo na ta način sem mogel zvedeti za misli in mnenja teh svetih asketov o katoličih. Pri slovesu smo se po ruski navadi poljubili trikrat na lice.

Nato sem plezal še višje, da bi obiskal meniha Aleksandra, ki je bil prišel zadnji iz Rusije. Živi sam in je skoro slep. Pokazal mi je malo kapelo. Ko je prižgal oljnat svetilko, se je vrgel trikrat na tla, kar je bilo zanj nemala muka. Proseče me je vprašal, ali mu morem poslati kaj denarja, ker noben duhovnik noče opraviti maše v njegovi kapeli in mu prinese sv. obhajilo, če mu vsakokrat ne plača 50 drahem. (Prip. prev.: Iz zveze se da sklepati, da menih Aleksander ni posvečen duhovnik in da so njemu najbližji grški menih.)

Svečan sprejem dvojic kozmonavtov na Rdečem trgu v Moskvi

V soboto 22. junija je sovjetsko letalo »Iljušin 18« pripeljalo na glavno moskovsko letališče Vnukovo oba ruska kozmonavta, Valentina Tereškovo in Valerija Bykovskega. Ljudstvo jima je pripravilo navdušen sprejem. Kozmonavta sta nato stopila na tribuno, kjer so bile najvišje oblasti, in dala kratko poročilo o svojem poletu v vesolje. Ko sta končala s poročili, ju je Hruščev objel in poljubil. Nato so se vsi v dolgi avtokoloni odpeljali v Moskvo, kjer jih je čakal na Rdečem trgu veličasten sprejem. Trg je bil ves v cvetju in zelenju, godbe so igrale in rusko ljudstvo je z dolгими ovacijami pozdravilo junaka astronavta. Tudi tu sta oba astronauta podala poročilo o poletu v vesolje in se zahvalila državi, ki jima je omogočila do te slave. Nato je povzel besedo Hruščev, ki je v dolgem govoru poveljeval uspeh obeh astronautov, ki je obenem največji uspeh Sovjetske zveze. Zopet je podčrtal svojo pripravljenost za mir, a obenem dejal, da če ima Rusija vesoljske ladje, ki jih lahko s tako matematično točnostjo pošlje v vesolje, ima brez dvoma tudi druge, ki bodo služile v čisto druge namene.

Izredne besede pohvale je izrekel na račun Valentine, ki je s svojimi 49 poletji okrog zemlje prekosila vse ameriške astronave skupaj in se s tem tako uveljavila, da nikakor ne moremo več imenovati ženske »šibkejši spol«. Zaključil je svoj govor z besedami: »Tovariši, meščani, ljudstva vsega sveta: v tem srečnem dnevu ponavljamo, da bo druga polovica XX. stoletja doživela čudovite zmage človeka v vesolju. Videla bo sijajne uspehe tehnike in znanstva. Da bi se vsi ljudje dobre volje borili za zmago miru, da bi tako lahko uživali sadove teh velikih odkritij.«

Bykovski in Tereškova sta krožila v vesolju do srede 19. junija, ko sta pristala v Kazakstanu. Bykovski je obkrožil zemljo 82-krat in postavil s tem nov rekord v tovrstnem poletu. Ostal je v zraku štiri dni, 23 ur in 54 minut. Preletel je več kot tri milijone in pol kilometrov in je videl 85 krat vzhajati sonce. Tereškova pa je obkrožila zemljo 49 krat in ostala v zraku dva dni, 22 ur in 50 minut ter preletela okrog 2 milijona km.

RAJBELJ — Neuspela stavka

Dne 15. junija smo imeli 24-urno protestno stavko zato, da se vzame sedanji družbi Pertusola koncesija za izkoriščanje tukajšnjega rudnika. Ta družba ima namreč z državo pogodbo, ki steče ob koncu tega meseca. Tedaj bi morali pogodbo obnoviti. Toda s kom? V Rimu ni še vlade in na drugi strani bodo v prihodnje rudniki v pristojnosti avtonomne dežele Furlanija-Jul. Benečija. Taka dežela pa ne deluje še, ker niso še izglasovani vsi potrebni zakoni. Kdo naj torej obnovi pogodbo z družbo Pertusola ali s kako drugo? V tej stiski je začasna vlada v Rimu sedanji družbi Pertusola podaljšala zakup za 18 mesecev v upanju, da bo med tem časom začela delovati nova dežela. Ker je vsem znano, kako sedanji zakupniki izkoriščajo rudnik in delavce, nam pač ni pogodu, da bodo še za nadaljnjih 18 mesecev tu gospodarili. To je nagnilo sindikalno organizacijo CGIL, da je napovedala 24-urno stavko. Toda svobodni sindikati (CISL) se stavke

Mnogo grških pušavnikov ni bilo doma ali pa se niso odzvali mojemu trkanju. Ko sem spet potkal, spet ni bilo odgovora. Ko sem se bil že odpravil naprej, je neki menih odprl vrata in stopil na prag z vabečim nasmehom. To je bil grški pušavnik Krizostom. Zelo globokoumen menih. Predstavil me je svojemu učencu, mlademu menihu Androniku s Krete.

Dan nato sem poiskal očeta Efraima, čigar ime mi je bil dal neki prijatelj. Močno je deževalo, ko sem se bližal njegovi koči. Stal je že na verandi, kot bi me čakal. Sprejel me je prisrčno in vztrajal pri tem, da prenočim pri njem.

Oče Efraim se je ravno prebudil, ko sem v dežju prišel okoli šeste zvečer do njegove koč. Spi le štiri ure na dan. Ob pol osmih zvečer gre s svojimi učenci v kapelo, kjer molijo dolgo vigilijo; ne recitirajo oficija, pač pa molitev: »Gospod Jezus, Sin božji, usmili se mene, ubogega grešnika!« Najprej molijo glasno (v zboru), nato pa moli tiho vsak zase. Opolnoči opravi Efraim liturgijo, njegov učenec Arsenij pa mu poje odgovore in vsak dan prejme sv. obhajilo, kar sicer ni navada pri drugih atotskih menihih. Nato gredo počivati do 4^h zjutraj; tedaj začno z delom okoli koč in z rezljanjem lesenih križev.

niso udeležili. To so naredili iz enostavnega razloga, ker stavka v trenutnih razmerah nikomur ne koristi, ker res ni višjega pristojnega mesta, ki bi moglo zadevo dokončno rešiti. Stavka je torej pomenila le izgubo delovnih ur. Zato so se svobodni sindikati izrekli zoper stavko, kajti ne gre za hujskanje in propagando kot komunizem, temveč gredo v boj, kadar je ta potreben in koristen. Stavkalo je nekaj nad 50% delavcev. Toda če bi stavka namesto na soboto bila v tednu, bi jih stavkalo gotovo veliko manj. Tako so številni delavci iz Furlanije izrabili priložnost in šli domov že v petek zvečer namesto v soboto.

Pomlad je v naši dolini v polnem razcvetju. Vsi gozdovi so bujno zeleni, le po plazovih se še drži sneg. Mangart je pa pokrit z belo čepico.

V zadnjem dopisu se je vrnil tiskarski škrat. Spremljevalec pok. ing. Carolija Ogrišek ni bil sorodnik, temveč uradnik pok. inženirja.

Radio Trst A

Spored od 30. junija do 6. julija

Nedelja: 9.30 O vincu zapojmo! — Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »O dečku, ki se ni znal smejeti«. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. Zbor »Ljube Bratuš« iz Gorice. — 12.15 Vera in naš čas. — 14.45 Kvintet »Zadovoljni Kranjci«. — 15.10 Portret v miniaturi: Ella Fitzgerald. — 18.00 Kinoklub, filmski svet v besedi in glasbi. — 21.00 Iz slovenske folklore: »Za sveti Vid se malo kruha vid«.

Ponedeljek: 12.15 Iz slovenske folklore: »Za sveti Vid se malo kruha vid«. — 19.15 Izvenevropska sporna ozemlja: (1) »Koreja«. — 20.30 Georges Bizet: »Carmen«, opera v štirih dejanjih.

Torek: 12.15 Potovanje po Italiji. — 18.30 Slovenska simfonična glasba. — 19.15 Posončnih stezicah. — 21.00 Giacomo Leopardi: Moralni spisi: (9) »Razgovor med Tristanom in prijateljem«.

Sreda: 11.45 Jugoslovanski orkestri in pevci. — 12.15 Za naše žene. — 18.30 Simfonične pesnitve. — 19.00 Sopranistka Ileana Bratuš. — 19.15 Scipio Slataper: »Moj Kras« - 1. oddaja. — 21.00 »Hiša na vodi«, igra v treh dejanjih.

Četrtek: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.15 Giacomo Leopardi: Moralni spisi: (9) »Razgovor med Tristanom in prijateljem«.

Četrtek: 19.15 »Potovanje na mesec«, dramatisirana zgodba. — 21.00 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije.

Petek: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Pogled na svet. — 18.30 Iz del dunajskih klasikov. — 19.00 Flavist Boris Campa. — 19.15 Zlato, tisočletni vladar sveta: (1) »Zlato faraonov«. — 20.30 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Doba odjuge v sovjetski književnosti: (1) »Težak začetek«.

Sobota: 12.15 Za naše žene. — 14.40 Pojejo Kvartet Radar in Duo Fasano. — 15.30 »Včera popoldne«, igra v treh slikah. — 16.50 Pevski zbori Julijske Benečije in Furlanije. — 18.30 Tržaški skladatelji: »Vito Levie«. — 19.15 Na počitnicah - 1. oddaja. — 20.45 Oktet »Planika« iz Gorice. — 22.00 Bela Bartok: Koncert št. 1 za klavir in orkester.

Mož srednjih let, upokojenec z lastno hišo, želi znanja v svrhu ženitve s pošteno, verno žensko od 50 do 60 let. — Naslov na upravi lista.

Jedo le enkrat na dan, okoli poldne. Pozno popoldne počivajo nekaj časa do šeste ure.

Grki so sila stvarni (realistični) ob misli na smrt in na minljivost človeškega telesa. Tri leta po smrti odkopljejo grob umrlega meniha, prenesejo njegove kosti v skupno kostnico, nato pa grob pripravi za novega mrljaka.

Efraim je mlad duhovnik, star šele nekaj čez 30 let. Iz njega sije duhovna sreča in preprostost, ki napravita močan vtis na vsakega obiskovavca. Ni pa prav nič čmeren kljub dolгим molitvam, pičlemu spanju in hrani. Na vedno premišljevanje o smrti ga opozarja okostje meniha, ki je od njega izvedel skrivnost posebne oblike misticizma, izviraajočega iz 14. stol. in znana kot »hesychasme«, kar pomeni »tišina«.

Razgovor o razlikah med pravoslavnimi in katolički z njim ni mogoče. Zanima ga le združenje z Bogom in to ga prešinja z ljubeznijo do vseh ljudi. On pa oče Krizostom zares predstavlja višek pravoslavne duhovnosti, ki presega nacionalizem in razkol; duhovnost, ki črpa bogastvo iz skupnega vira krščanske askeze, ki je vladala v Kristusovi Cerkvi pred razkolom.

Nova maša v Rojanu

Prvič, odkar stoji rojanska župna cerkev, bo doživela čast, da bo v njej posvečenje novih mašnikov. Na praznik sv. Petra bo g. škof posvetil v njej pet letošnjih tržaških novomašnikov. Med novomašniki bo tudi domačin iz Rojana g. Franc Vončina. Slovesnost posvečenja se začne ob 6.30 zjutraj.

G. Vončina se je rodil v Trstu 7. junija leta 1937. Prav na god sv. Antona je v bolniški kapeli prejel božje otroštvo (sv. krst). Osnovno šolo je obiskoval v Rojanu. Maturiral je na slovenskem znanstvenem liceju. Bogoslovne študije je dovršil v tržaškem semenišču.

Na dan mašniškega posvečenja na praznik sv. Petra popoldne ob petih bomo novomašnika sprepeli v Marijinem domu in ga počastili s posebno akademijo.

Slovesnost nove maše bo takoj naslednji dan in sicer ob desetih in pol. V sprevodu bomo novomašnika pospremili iz župnišča v cerkev. Na cerkvenem pragu bo prejel novomašni križ. Med slovesno mašo bo podelil novomašni blagoslov. — Popoldne ob petih bodo slovesne večernice.

Zahvalimo se Bogu, ker nam je dal novega duhovnika in obenem ga goreče prosimo, naj vzbuja med našimi fanti novih duhovniških poklicev.

Spominska proslava za Janezom XXIII.

Slovenski izobraženci v Trstu so priredili v sredo 19. junija spominsko proslavo v spomin pokojnega sv. očeta Janeza XXIII. Proslava je bila v ulici Donizetti 3. Priložnostni govor je imel politični tajnik Slovenske katoliške skupnosti dr. M. Poštovan.

Skupna slovenska lista za slovensko šolstvo

Načelnik prosvetnega oddelka pri vladnem Generalnem komisariatu v Trstu prof. Udina je v soboto 22. junija sprejel predstavnike Skupne slovenske liste. Predložili so mu osnutek za ustrezno prilagoditev slovenske šole novemu zakonu o enotni srednji šoli in njen predmetnik ter ga zaprosili za posredovanje glede odlokov predsednika republike v zvezi z izvrševanjem zakona o slovenskih šolah. Prav tako so posredovali za brezplačno porazdelitev slovenskih pomožnih učbenikov na slovenskih osnovnih šolah. Prof. Udina je zagotovil, da bo poslal predloge Skupne slovenske liste na pristojna mesta in da se bo zavzel za premostitev tehničnih ovir pri brezplačni razdelitvi pomožnega učbenika za peti razred osnovnih šol tako, da ga bodo učenci lahko dobili že prihodnje dni ob koncu letošnjega šolskega leta.

Pozdrav SKS zborovavcem v Padričah

Slovenska katoliška skupnost v Trstu toplo pozdravlja prireditelje, vse nastopajoče in udeležence prireditve ob 1.100 letnici slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda v Padričah. Slovenska katoliška skupnost se pridružuje želji, naj bi padriška prireditve pripomogla k uresničitvi ciljev, ki jih naveda pokojni papež Janez XXIII. v okrožnici »Magnifici Eventus« ter da bi utrdila v našem ljudstvu tisto versko in narodno zavest, katero sta našim prednikom polagala v srca slovanska apostola sveta brata Ciril in Metod.

SKS v Trstu

Tržaški velesejem

Tržaški velesejem se je predstavil že petnajstič, vedno v nekoliko prenovljeni in bolj privlačni obliki. Je to lepa revija raznovrstnih gospodarskih dejavnosti Trsta in sedaj, skoro bi rekli, tudi bodoče snujoče se dežele. Levji delež imajo kakor vedno velika državna ali poldržavna podjetja. — Ali morda se ne bi opogumili tudi kak slovenski domači trgovec in obrtnik?

Lahek večerni sprehod po raznih »standih« nam odkrije različne »novotarje« in marsikaj koristnega za vsakovrstno uporabo. Številne nagrade, dar bolj premožnih podjetij, obiskovavca še bolj mikajo. V celoti se lahko reče, da je to vsakoletna dostojna predstava najrazličnejših predvsem gospodarskih dejavnosti našega mesta.

Sv. Ivan

V maju in juniju imamo vsako leto večerno pobožnost ob 20. uri. Udeležba je bila posebno v maju kar povoljna. Prvo sv. obhajilo smo imeli letos 26. maja ob 7. uri zjutraj. Četudi je bilo prvoobhajanje malo, smo tudi letos ohranili nepretrgano vsakoletno povojno tradicijo s prvim obhajilom za otroke slovenske šole. Če je število pičlo, so vzrok slovenski starši, ki pošiljajo otroke v italijansko šolo. Zanimivo pa je, da se tudi take družine čudijo, zakaj je tako malo slovenskih prvoobhajancev.

Rojstvo sv. Janeza Krstnika smo proslavili z večerno slovesnostjo v stari cerkvi na večer prej in na praznik ob 20. uri in s sv. mašo na praznik ob 6.30. Goreli so seveda tudi kresovi, pritrkavali zvonovi pozno v noč in stari prebivalci Sv. Ivanu so razsvetlili okna.

Dne 30. junija, na zadnjo nedeljo pa bo ob pol desetih slovesna procesija. Novi prebivalci so želeli prestaviti to procesijo na večerne ure dne 24. junija, toda zaenkrat je ostalo pri starem.

Kako pa je z zbirko za novi Marijin dom? Do konca lanskega leta smo nabrali 2.589.754 lir. Letošnji darovi pa so naslednji: v januarju L 100.208, v febr. 61.100, v marcu 51.600, v aprilu 130.917, v maju 112.200. Skupno vsa zbirka 31. maja 3 milijone 45.779 lir, vseh izdatkov pa 2.926.760. Prebitek 31. maja L 119.019.

Med darovi v juniju je zbirka, s katero so se nas spomnili ob smrti pok. sv. očeta darovavci, zbrani v dvorani »Prvi maj«, in sicer L 5.000. Izrazili so željo za složno delo. Res bo svetoivanskim Slovincem zelo ljubo, če bomo vsi složno pripomogli k takojšnji zgradbi novega kulturnega središča. Ni pa mogoče zanemariti lepe priložnosti za prisrčno vabilo k vedno večji udeležbi pri slovenski službi božji v župnijski cerkvi, v stari cerkvi ob praznovanju sv. Janeza Krstnika in v kapeli »Na šanci«, kjer je ob nedeljah in zapovedanih prazniških službah božja za slovensko prebivalstvo ob 17.30. Kako je važno, da ne izgubimo službe božje s slovenskim petjem in slovensko razlago božje besede! To se ne bo zgodilo, če bomo v obisku bogoslužja za Slovence zelo složni in goreči. To je tudi naša narodna dolžnost.

Vsem blagim darovavcem za novi dom in vsem zvestim obiskovavcem naših slovenskih uric v cerkvi obilno povrni dobri Bog!

Risarska razstava

Na sedežu slovenske strokovne šole v ulici Croce, razstavlja dijaki njihove risbe. Pisana je ta razstava. Pokrajinske, geometrične, risbe z narodnimi motivi se med seboj prepletajo in tvorijo celoto, ki je znak marljivosti in nadarjenosti dijakov v risarski umetnosti. Iz vsake risbe diha nekaj svojstvenega, kar razločuje posameznike, ki so se poglabili v obravnavano snov. Čestitati moramo dijakom in njihovi gospodični prof. Vidi Frankovi, ki je z mojstrsko roko najprej vodila nato pa pripravila zares okusno razstavo. Take razstave ne vzbujajo v dijaku samo ljubezen do risanja, ampak tudi ljubezen do naroda, saj imajo te razstave precej rish z narodnimi motivi, ki so del našega človeka.

Ob priliki otvoritve, ki je bila v soboto 15. junija so bili nekateri dijaki za svojo marljivost tudi nagrajeni.

Ti dijaki so:

1. Peric Gabrijel iz I. A razreda za proste risbe.
2. Koren Lilijana iz II. B razreda za proste risbe.
3. Bravko David iz II. A razreda za geom. risbe.
4. Curcio Ivica iz II. B razreda za proste risbe.

Izlet goriških čebelarjev

V soboto 8. t. m. je Čebelarstvo udruženje pripravilo poučni dvodnevni izlet pod vodstvom g. dr. Marina. Udeležilo se

Sv. Križ

Križani vas vabijo na slovesno praznovanje sv. Petra in Pavla. Ob 10^h dopoldne bo slovesna sv. maša in procesija z Najsvejšim. Pridite!

Nabrežina

V petek preteklega tedna se je v tukajšnjem podjetju »Pizzul« zgodila huda nesreča. Kamnosek Just Milič iz Nabrežine-Kamolomli se je smrtno ponesrečil. Usoden je bil padec z okoli deset metrov visoke skale. Ponesrečenec, ki so ga takoj prepeljali v bolnišnico, je umrl pretekli ponedeljek. Zapustil je številno družinico. Upajmo, da bo prav zaradi tega socialno skrbstvo takoj priskočilo na pomoč preostalim.

Ljubka prireditev naših barkovljanskih malčkov

Barkovljanska slovenska šola je priredila, kot vsako leto, okusno razstavo in ljubko prireditev v prostorih skupnega Marijinega doma. Na sporedu so se kar vrstile številne lepo podane točke v veselje staršem in ljubiteljem naše mladine. Morda najbolj prisrčna je bila točka »Iz ljubezni do mater«. Prireditve je potekala v pravem našem domačem, skoro bi rekli družinskem vzdušju, le pištol in revolverjev ne bi radi videli na odru in v rokah naših malih, in to nikoli, niti pozneje v življenju, saj je ta naš svet tako prepoln takih reči, pa četudi so iz »kartonov«.

Vzgojiteljcem in šolarjem vse priznanje za trud in prizadevanje in, zakaj ne, tudi za lep zabavni mladinski popoldan. Upamo, da bodo tudi prihodnje šolsko leto vztrajali po tej poti. Želeli bi si pa kako prireditve tudi med šolskim letom, poleg miklavževanja, sedaj, ko imamo prostor. Prepričani smo, da nas bodo prizadevni in pridni učenci pod vodstvom vestnega učiteljstva tudi v tem zadovoljili.

nas je lepo število članov, ljubiteljev te male in za človeštvo tako koristne žuželke.

Avtopulman je v zgodnjih urah brzel proti Padovi in puščal za sabo dolge kilometre. Tu smo si najprej ogledali cerkev sv. Antona in mu tudi mi položili svoje prošnje. Saj ima vedno vse polno častivcev, posebno sedaj ob svojem godu in velesejmu.

V Bologni smo na »Inštitutu za analize« videli vse podrobnosti, kako drobijo čebele pod 30 kratnim povečevalnim steklom, da izsledijo njih bolezen. Prijazna gospa profesorica nam je še povedala, da so naše čebele v goriški deželi najbolj napadene po nosehi. Zato da moramo biti previdni in pozorni. Tu je bil zanimiv ogled tudi čebelarstva muzeja.

Sledil je obisk v Castel s. Pietro. Tu ima g. Piani veliko vzgajališče matic. Okrog 1000 malih hišic stoji okrog njegovega doma. V delavnici smo opazili posebne nove vrste stroj za izdelavo satnikov, trčalnic in drugega orodja. V posebnem laboratoriju je delavka zbirala matični vložek za pripravo mešanja z medom, katera služi kot zdravilo za pomirjenje živcev in telesno osvežitev.

Sledil je obisk pri tvrdki »Zega« v Faenzi. Tu smo si ogledali najmodernejšo trčalnice in drugo čebelarsko orodje.

Naslednji dan smo obiskali še eno vzgajališče matic in čebel pri velečebelarju g. Tortori v Ozzano blizu Bologne. Tu pomaga vedno tudi žena pri čebelarskem delu. Potožila je, da dopoldne že gre, a

popoldan je mučno. Povedala je tudi, da ji je minil revmatizem v ramenih z 10 piki čebel. Tu smo videli na novo preurejen panj. Sicer pa ni za naše kraje, kjer smo bogatejši na burji.

Navdušeni nad stvarmi, ki smo jih videli, ter nad veliko gostoljubnostjo in iskrenostjo, ki so jo pokazali do nas ti veliki in praktični emiljski čebelarji, smo se z novo korajžo v poznih urah vrnili na svoje domove.

Kete Franc

Solski uspehi

I. učiteljšče: izdelale so Nevenka Bric, Maja Leban, Nataša Pavlin in Adele Quinzl. — Stirje imajo popravne izpite, ena pa bo ponavljala.

II. učiteljšče: izdelali sta Stanislava Hvala in Natjuška Mauri. — Popravne izpite imajo tri dijakinje.

III. učiteljšče: popravne izpite imajo vse tri dijakinje.

IV. učiteljšče: vse dijakinje so pripravljene k učiteljskemu izpitu.

Trgovska strokovna nižja srednja šola

I. A - Izdelali so: Lovrenc Cescutti, Roman, Gergetol, Martin Korečič, Vojko Kovic, Marcel Makuc, Jožef Perkon, Gabrijel Peric, Edvard Peteani, Jordan Vižintin. — Devet dijakov ima popravne izpite, štiri pa so zavrnili.

I. B - Izdelali so: Nada Cavdek, Stanislava Gravner, Marija Kovic, Ana Malič, Elvira Malič, Jelka Marković, Jožica Markovič, Nadja Nanut, Ana Vogrič, Martina Zelloth in Vojko Peteani. — Štiri dijakinje imajo popravne izpite.

II. A - Izdelali so: David BRISKO (odličnjak), Bogdan Butković, Enzo Černic, Edvard HOBAN (odličnjak), Martin Marvin, Marijan Mavrič, Ferruccio Mužič, Miroslov Mužina, Bruno Nanut, Cvetko Pahor, Franc Valentinčič. — Osem dijakov ima popravne izpite, trije so padli, enega pa niso ocenili.

II. B - Izdelale so: Marija Bevzer, Ivica Curcio (odličnjakinja), Romana Devetak, Ana koren, Branka Koren, Lilijana Koren, Loreta Legiša, Katica Pavletič, Dorotea Pavletič, Ida Peterin. Deset dijakinj ima popravne izpite.

III. A in III. B: Vsi so pripuščeni k izpitu.

Izidi na klasični gimnazij in liceju

IV. r. gimn. - Izdelali so: Neveca Budal, Zdenko Hvala, Sergij Klanjšček in Levin Rosi. — Dva dijaka sta zavrnjena, ostali imajo popravne izpite.

V. r. gimn.: Vsi pripuščeni k sprejemnemu izpitu v I. licej.

I. licej - Izdelali so: Nadja Gravner in Peter Komac. — Ostali imajo popravne izpite.

II. licej - Izdelal je: Lucijan Pelizzo. — Ostali imajo popravne izpite.

III. licej: Vsi so pripuščeni k maturi. Sprejemni izpit v I. licej. - Izdelali so: Križman Dušan, Pahor Angel, Radetti Emil, Valentinčič Emil.

Smrt med našimi ljudmi

Pretekli teden smo pokopali v Gorici dva znana slovenska trgovca, Marija Severja in Ludvika Jerkiča. Marij Sever je imel trgovino jestvin v Gosposki ulici. Rodil se je v Rihembergu pred 55 leti. Njegov oče je bil rihemberški župan. Brat Anton pa dirigent in glasbeni učitelj, ki je več let deloval tudi v Gorici in bil splošno priljubljen. Marij Sever je podlegel zahrbtni dolgi bolezni. Zapušča ženo in hčerko. — Njima in drugim sorodnikom izrekamo sožalje.

Ludvik Jerkič pa je bil znan slovenski obrtnik, urar, ki je imel svojo urarno in zlatarno na Travniku, nasproti škofije. Tudi on je podlegel zavratni bolezni v 64. letu starosti. — Sinu, profesorju risanja na slov. učiteljskišči, in hčerki, g. Mileni, učiteljici, naše sožalje.

V petek 21. junija pa je veliko Goričanov spremilo k zadnjemu počitku na goriško pokopališče gospo Heleno Komel,

roj. Cej, vdovo po pokojnem goriškem glasbeniku in pevovodji Emilu Komelu. Umrla je po hudem trpljenju v goriški bolnici stara 82 let.

Pokojna gospa Helena izhaja iz znane Cejeve družine na Placuti. Leta 1910 se je poročila z Emilom Komelom. V življenju je veliko pretrpela. Ena hčerka ji je umrla v cvetu let, ostali dve, Hela in Pavlina, sta bili v zadnji vojni odpeljani v Nemčijo. Pred 22 leti je izgubila eno nogo in ni šla več nikamor iz hiše. Leta 1952 pa je izgubila še vid. Kljub vsem tem preizkušnjam je bila vedno vedra in je znala najti uteho v svoji bogati notranjosti.

Iz bolnišnice so pokojnico prenesli v cerkev na Placuto, kjer so ji po žalnih obredih zapeli žalostinke pevci iz Dola in s Poljan ter iz Standreža. Prav tako so ji pevci zapeli tudi ob odprtem grobu na pokopališču.

Hčerkama, gdč. Heli in Pavlini, izrekamo najgloblje sožalje.

Doberdob

Prvo sv. obhajilo je bilo na praznik sv. Rešnjega Telesa v prijetnem vserkem razpoloženju; le prehitro se je končalo. Prehitro! (Bilo je namreč le šest otrok-prvoobhajancev!) Če se bo tako nadaljevalo — bo marsikatero vas končalo...

Popoldne je bila v župnijski dvorani priložnostna prireditev: deklamacija in tri igrice: »Čuvajte Gospodov dan« (ali »Cilka in Barba«), »Ljubezen in skopustvo« (ali »Perpetua in Veronika«), »Prvič po svetu« (ali »Janček«). To so kar prijetne igrice, vzete iz »Pastirčaka«: za pouk in razvedrilo!

Solska prireditve ob koncu leta je bila v nedeljo 23. junija. Na sporedu je bilo: petje: »Srna« in »Polček«; deklamacija ter ravanje: »Metuljček«; dve igrici: »Učenost in coprnja« ter »Gospa Nikoliprav« in še deklamacija: »Sola se je končala«.

Otroci so kar korajžno in lepo podali svoje vloge, za kar jim gre bogata pohvala. A pohvala tudi učiteljstvu, ki ni štedilo s trudom in potrpežljivostjo; saj vemo, da lepe prireditve učijo mladino, ki nastopa, in občinstvo, ki prisostvuje. — Iskrena zahvala še enkrat v imenu staršev in učencev vsemu učiteljstvu, ki se je trudilo celo leto z našimi otroki kot dobra mati z lastnim otrokom.

Nove šolske klopi smo prejeli z velikim veseljem, saj smo jih kravavo potrebovali. Skoda, da se še ne ujemajo s šolskimi prostori. Klopi je oskrbelo šolsko ravnatelstvo, za kar smo prav zelo hvaležni.

Asfaltirana cesta ni več pravljica in večno obljubljanje. Sedaj ne bomo več »jedli« prahu od Ronk do Doberdoba. — Od Devetakov do naše vasi — se pa še vedno vse »beli«!

DAROVİ

Za Katoliški dom: N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 10.000; N. N. družbenica 10.000; N. N. 1.000; član pevskega zbora »Ljube Bratuž« ob 1. obletnici smrti pok. prof. M. Fileja 5.000; N. N. 1.000. — Vsem dobrotnikom Bog povrni!

Za Marijanišče: V spomin pok. Fr. Sošiča daruje Stefanija Vremec 500 lir; družine treh bivših gojencev 3.000; S. A. iz Trsta 500; v spomin pokojne Mimi Holstein daruje družina 3.000; M. N. iz Doline 1.000; bivši gojenec iz Trsta 1.000 lir. Vsem dobri Bog povrni!

Dr. VRTOVEC JOŽE (jr.)

specialist
za ustne in zobne bolezni
asistent
na zobozdravniški univerzitetni kliniki
v Padovi
IRST ul. Mercadante 1/I
vogal ul. Carducci - ul. Milano
tel. 68349

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Ob bridki izgubi ljubega moža in očeta

IVANA TOMSICA

se lepo zahvaljujemo vsem, ki so nam izrazili svoje sožalje, darovali cvetje in molili za pokojnega ter nam kakor koli stali ob strani.

Rupa, 25. junija 1963

Žena, sin z nevesto, hčere
in ostali sorodniki